

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **J. S.**, zastúpeného JUDr. L. Š., advokátom v Č., M. X., proti odporkyni **A.**, IČO: X., zastúpenej JUDr. A. K., advokátom v Č., M. X., **o zaplatenie 2150,68 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 4 C 154/2010, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 31. januára 2012 sp.zn. 6 Co 20/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Odporkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Čadca rozsudkom z 20. septembra 2011 č.k. 4 C 154/2010-88 zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 2150,68 € s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 477,53 € od 21. októbra 2009 do zaplatenia, zo sumy 1429,60 € od 21. novembra 2009 do zaplatenia a zo sumy 243,55 € od 21. decembra 2009 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporkyni uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 1014,14 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku na (bližšie nešpecifikovaný) účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. L. Š., advokáta, AK v Č.. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Čadca titulom doplatku súdneho poplatku za návrh sumu 18 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrok o trovách konania účastníkov oprel o ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že navrhovateľovi, ktorý mal v konaní úspech, priznal plnú náhradu trov konania nasledovne: trovy právneho zastúpenia v roku 2010 za 2 a ½ úkonu (príprava a prevzatie zastúpenia, návrh na vydanie platobného rozkazu, zaslanie súdneho poplatku)

v sume 293 €, trovy právneho zastúpenia v roku 2011 za 6 úkonov (ďalšia porada s klientom, žiadosť o predĺženie lehoty, odpoveď na výzvu súdu, námietka zaujatosti, žiadosť o rozhodnutie, pojednávanie na OS Čadca) v sume 592,14 € a zaplatený súdny poplatok vo výške 129 €.

Krajský súd v Žiline na odvolanie odporkyne uznesením z 31. januára 2012 sp.zn. 6 Co 20/2012 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania zmenil tak, že odporkyňu uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania, a to trovy právneho zastúpenia vo výške 329,72 € a iné trovy vo výške 129 € do 3 dní s tým, že trovy právneho zastúpenia je odporkyňa povinná zaplatiť na (bližšie nešpecifikovaný) účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. L. Š., advokáta so sídlom v Č., M. X. Navrhovateľ zaviazal nahradiť odporkyňu trovy odvolacieho konania, a to trovy právneho zastúpenia vo výške 63,65 € do 3 dní, na (bližšie nešpecifikovaný) účet právneho zástupcu odporkyne JUDr. A. K., advokáta so sídlom v Č., M. X. s tým, že „ostatných výrokov rozsudku okresného súdu sa krajský súd nedotýka“. V dôvodoch rozhodnutia uznal dôvodnosť podaného odvolania v celom rozsahu. Uviedol, že tarifná odmena (ani v jednej polovici, ani v jednej tretine, ani v jednej štvrtine) za sprievodný list zo dňa 10. júna 2010 (ktorým právny zástupca navrhovateľa reagoval na výzvu súdu, aby jeho klient zaplatil súdny poplatok z návrhu a na ktorom liste v podstate len nalepil kolkové známky v hodnote požadovaného súdneho poplatku) právnenému zástupcovi navrhovateľa nepatrí, nakoľko nie je úkonom právnej služby v zmysle § 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb (ďalej len „Vyhláška“). Za úkon právnej služby nepovažoval odvolací súd ani list právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 17. januára 2011, ktorým žiadal o predĺženie lehoty na odstránenie väd návrhu a takisto ani list zo dňa 16. septembra 2011, ktorým požiadal prvostupňový súd, aby na nariadenom pojednávaní a bez jeho účasti rozhodol vo veci na základe listinných dôkazov. Písomné podania právneho zástupcu navrhovateľa z 10. júna 2010, 17. januára 2011 a 16. septembra 2011 nemožno považovať ani za úkony právnej služby podľa § 14 ods. 8 Vyhlášky, nakoľko ich nebolo možné (vzhľadom na obsah) podradiť pod niektorý z úkonov uvedený v § 14 ods. 1 až 3 Vyhlášky. Prijat' v tomto smere iný výklad by znamenalo priznať advokátovi odmenu za akékoľvek podanie adresované súdu. Právnenému zástupcovi navrhovateľa nepatrí ani odmena za vznesenie námietky zaujatosti zo dňa 24. februára 2011, pretože (ako vyplýva z uznesenia Krajského súdu v Žiline z 31. mája 2011 sp.zn. 9 NcC 13/2011) navrhovateľ

v tomto smere nebol úspešný, a ani za ďalšiu poradu s klientom zo dňa 14. januára 2011, nakoľko sa táto uskutočnila za účelom odstránenia väd návrhu vo veci samej, ktorú skutočnosť treba pripísať na ťarchu navrhovateľa. Za účelné úkony v súlade s Vyhláškou prináleží právnemu zástupcovi navrhovateľa odmena za 3 úkony právnej služby, ktoré vykonal v prejednávanej veci, t.j. za : 1/ príprava a prevzatie zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, 2/ spísanie návrhu vo veci samej, 3/ účasť na pojednávaní dňa 20. septembra 2011. Nakoľko prvé dva úkony boli vykonané v čase, keď predmetom konania bol peňažný nárok navrhovateľa vo výške 1848,76 € a tretí úkon v čase, keď predmetom konania bol peňažný nárok vo výške 2150,68 €, podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky patrí právnemu zástupcovi navrhovateľa za prvé dva úkony odmena vo výške 211,28 € (81,33 + 7,21 režijný paušál + 17,10 DPH x 2) a za tretí úkon odmena vo výške 118,44 € (91,29 + 7,41 režijný paušál + 17,74 DPH). Spolu predstavujú trovy právneho zastúpenia sumu 329,72 € a iné trovy navrhovateľa (za súdny poplatok z návrhu) sumu 129 €. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ, žiadal ho zrušiť a rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdiť. Podľa obsahu dovolania zrejme namietal, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Odvolaciemu súdu vytkol, že právny úkon „ďalšia porada s klientom zo dňa 14. januára 2011“ označil za taký, ktorý nemožno považovať za úkon právnej pomoci ani podľa § 14 ods. 8 Vyhlášky. Ďalšia porada s klientom však je právny úkon v zmysle § 14 ods. 2 Vyhlášky, a preto zaň patrí náhrada trov. Odvolací súd nesprávne navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania aj za ďalšie úkony, a to „námietka zaujatosti zo dňa 24. februára 2011“, „žiadosť o rozhodnutie na základe listinných dôkazov zo dňa 16. septembra 2011“, „zaslanie súdneho poplatku za návrh zo dňa 10. júna 2010“, „žiadosť o predĺženie lehoty zo dňa 17. januára 2011“ a „odpoveď na výzvu súdu zo dňa 10. februára 2011“ napriek tomu, že všetky tieto úkony sú v zmysle § 14 ods. 1 písm. b/ Vyhlášky písomnými podaniami na súd, v dôsledku čoho za ne patrí odmena vo výške základnej tarifnej odmeny.

Odporkyňa sa vo vyjadrení k dovolaniu stotožnila s rozhodnutím odvolacieho súdu, preto analyzovať v ďalšom odôvodnený postup navrhovateľa a jeho právneho zástupcu nevidela ako dôvodný, na základe čoho navrhla dovolanie zamietnuť a uplatnila si náhradu trov dovolacieho konania v sume 159,17 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243 ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo rozhodnutie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Dovoláním napadnuté uznesenie síce vykazuje znaky rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p., súčasne však ide o uznesenie o trovách konania, proti ktorému ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. prípustnosť dovolania výslovne vylučuje.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale zaoberal sa i otázkou, či konanie nie je

postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Dovolateľ existenciu žiadnej z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p. netvrdil a ani dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Pokiaľ dovolateľ svoje dovolanie odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) Občiansky súdny poriadok považuje za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vždy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z § 239 O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

Úspešnej odporkyni nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože trovy súvisiace s odmenou právneho zástupcu odporkyne za vyjadrenie k dovolaniu nepovažoval za potrebné a účelné bránenie práva, keď v porovnaní s jej vyjadreniami v základnom konaní neobsahovalo nové okolnosti.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. augusta 2012

JUDr. Eubor Šebo, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová